

Ćwiczenie 7: Urządzenia wskazujące („camera mouse”)

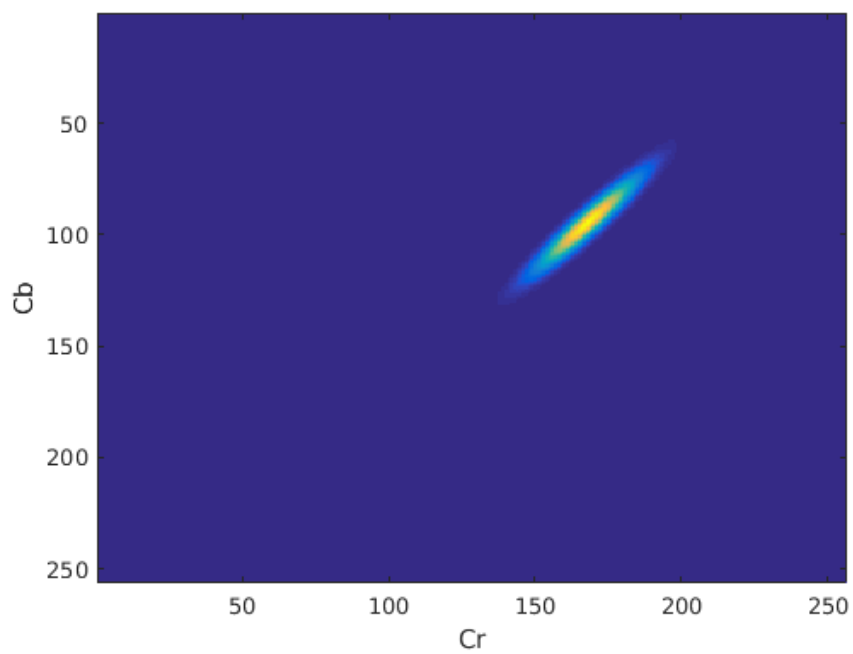
Adrian Jałoszewski

27 listopada 2017

1 Model skóry YCbCr

Rysunek 1: Twarz kolorowa

Rysunek 2: Model skóry

Rysunek 3: Obraz prawdopodobieństwa

2 Wpływ modelu skóry na rezultaty ćwiczenia

Ze względu na otoczenie model koloru skóry ma tutaj bardzo duży wpływ na rozpoznanie mojej twarzy. Jej kolor znajduje się pomiędzy kolorem biurek oraz ścian w tle. Oprócz tego w okolicy siedzą osoby, których szyje można zauważyć na obrazie prawdopodobieństwa, podobnie jest z kartonem na lewo od mojej twarzy. Dla takich parametrów jakie zostały ustalone w okolicach jednej trzeciej mojej twarzy jest wykrywanej gorzej niż biurka w tle.

3 Camshift

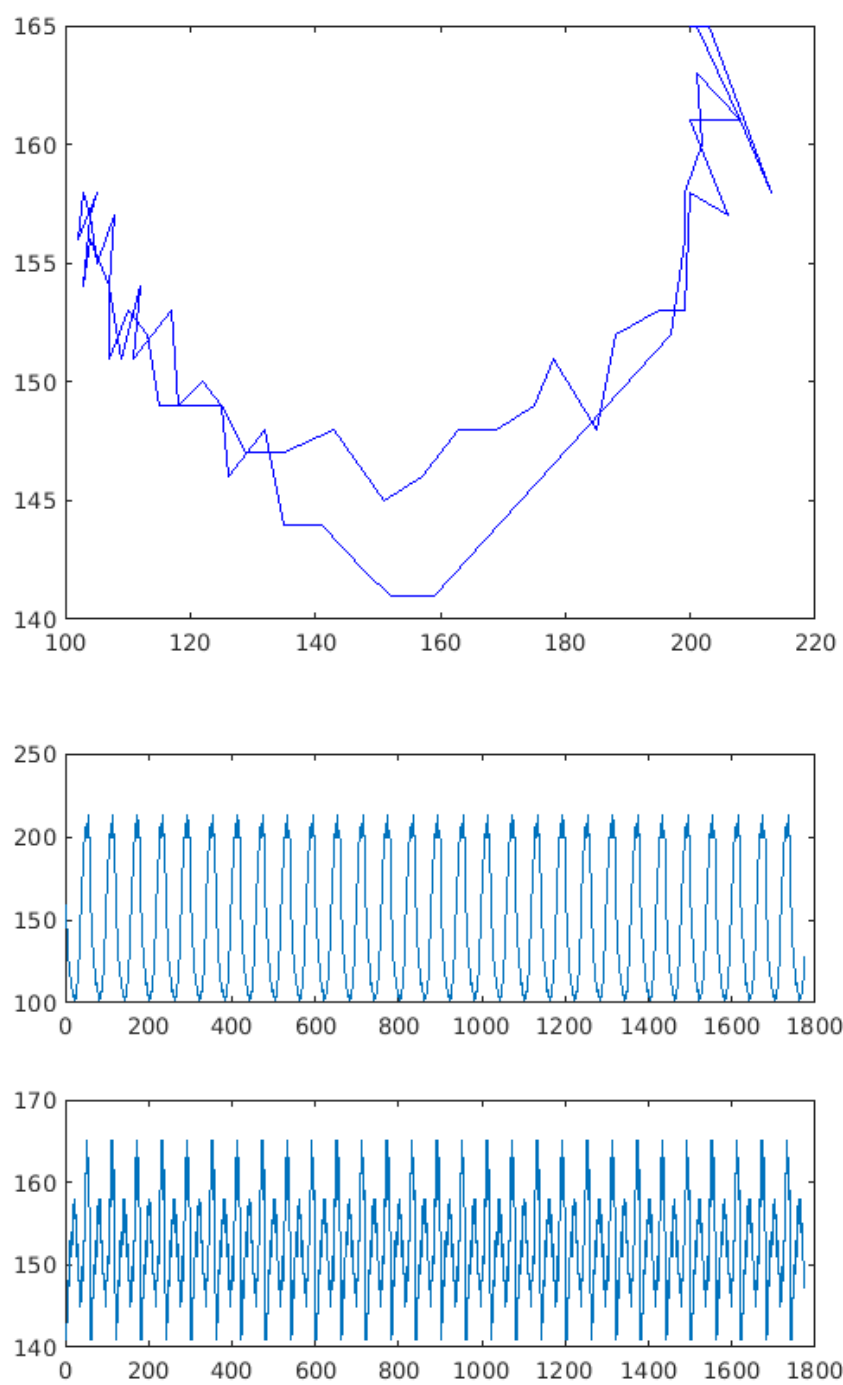
Algorytm camshift (Continuously Adaptive Meanshift) – polega na nałożeniu pewnego prostokąta na obraz tak aby w środku znajdowało się jak najwięcej punktów lub jak w tym przypadku suma prawdopodobieństwa w oknie była największa. Okno te jest przemieszczane w kierunku środka ciężkości punktów, które się w jego obrębie znajdują. Kroki opisane do tej pory dotyczą algorytmu Meanshift. Camshift następnie aktualizuje wielkość okna o pewien współczynnik $n = \frac{\sqrt{M_{00}}}{8}$ (zgodnie z OpenCV), a następnie dopasowuje do tak powstałego prostokąta elipsę i określa kierunek jej promieni. Następnie na elipsie opisywany jest prostokąt o bokach prostopadłych do kierunków jej promieni.

Polepszeniem w stosunku do algorytmu Meanshift jest to, że tak ulepszony algorytm lepiej wykrywa obiekty o zmiennej wielkości i o zmiennej rotacji.

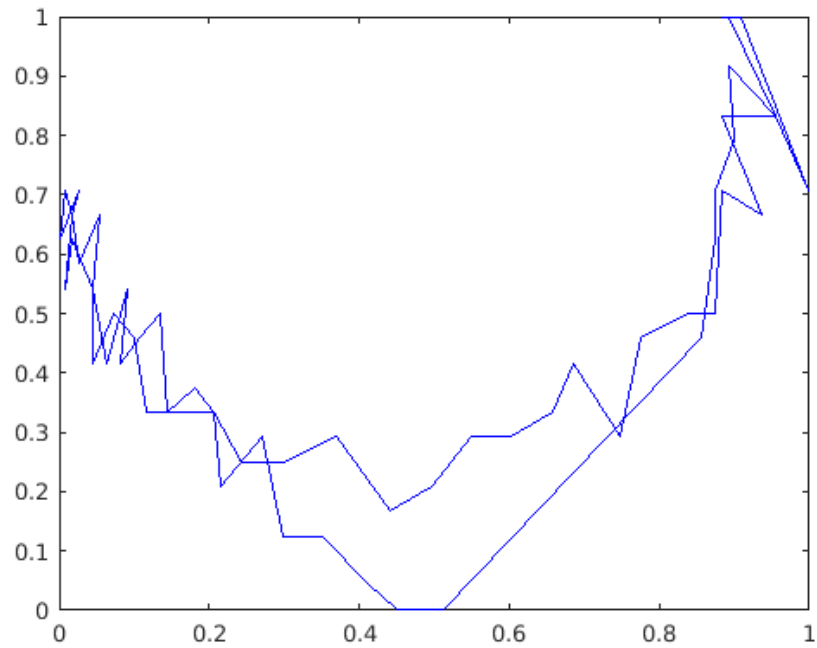
4 Sterowanie bezwzględne w urządzeniach wskazujących

Sterowanie bezwzględne polega na bezpośrednim mapowaniu położenia na położenie kursora. Mapowanie takie ma z zasady stały współczynnik CD. Dobrym przykładem takiego urządzenia jest tablet (choć te też mogą działać na zasadzie sterowania względnego). Zwykle w przypadku tego typu urządzeń trudno jest zaimplementować akcje wybierania (np. pojedyncze lub podwójne kliknięcie).

5 Wykres pozycji przed i po skalowaniu, filtracja

Rysunek 4: Przed filtrowaniem i skalowaniem

Rysunek 5: Po skalowaniu

Poszczególne parametry:

- $ox = 102$
- $oy = 141$
- $sx = 111$
- $sy = 24$
- $N = 10$

Im większa długość filtra tym wynik jest coraz dalszy od wartości skrajnych dla sygnału na którym był kalibrowany (musiałoby być co najmniej dziesięć takich samych punktów pomiarowych na krawędzi). Dla kalibracji można było zautomatyzować wyszukiwanie ox oraz oy przy pomocy znajdowania minimum na osiach.

```
mu1 = getElement(logsout, 'mu2');
mu2 = mu1.Values.Data;

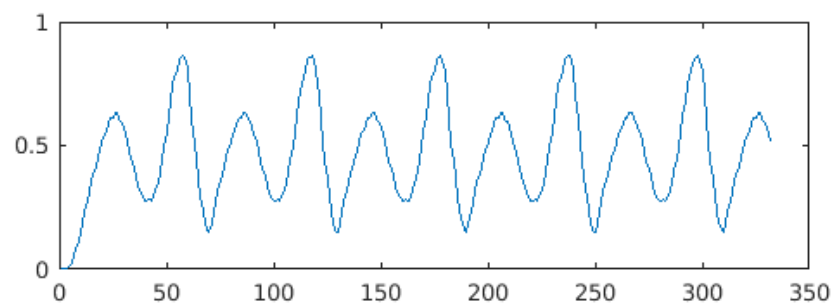
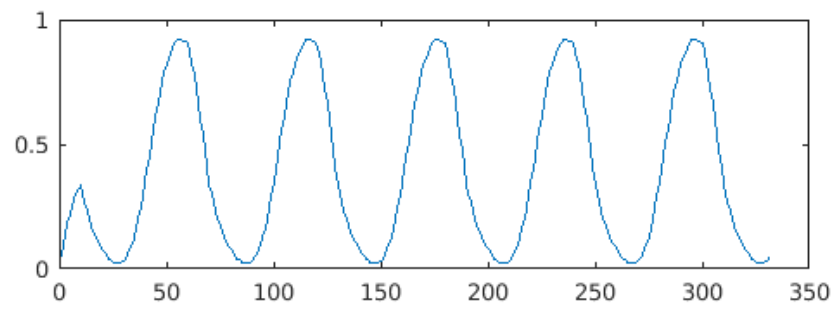
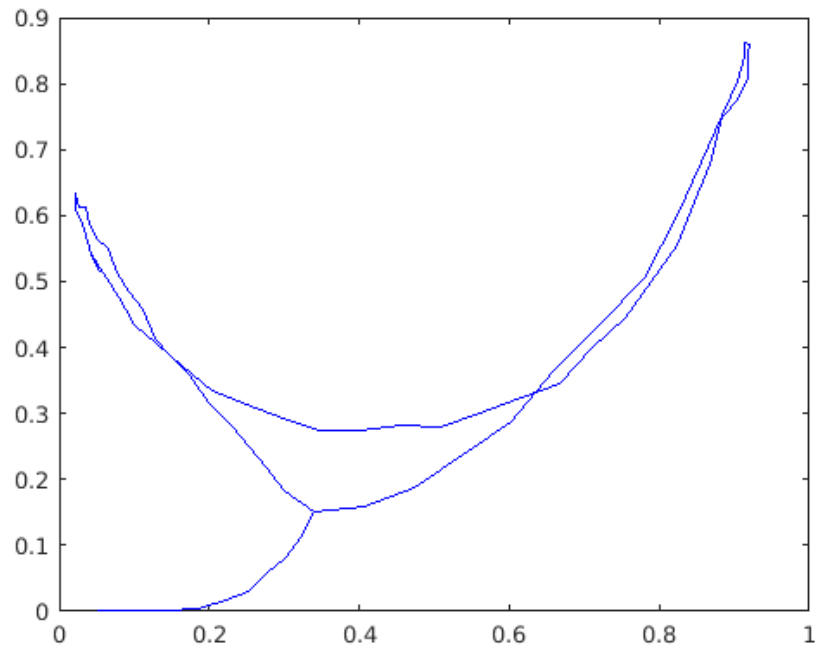
x = mu2(1,1,:); x = x(:);
y = mu2(1,2,:); y = y(:);

x1 = double(x); y1 = double(y);

ox = 102; oy = 141;

x2 = x1 - ox;
y2 = y1 - oy;
```

```
sx = (213 - ox); sy = (165 - oy);  
  
x3 = x2 / sx;  
y3 = y2 / sy;
```


Rysunek 6: Po filtrowaniu i skalowaniu

6 Lepszy sposób sterowania

Nie udało się w czasie trwania ćwiczenia wykonać sterowania „on line”, jednak już na poziomie analizie danych można wykryć pewne problemy z użyciem jako wskaźnika sterowania bezwzględnego. W przypadku zbyt dużego oddalenia od kamery można mieć problem z koniecznością kalibracji parametrów na nowo, podobnie dzieje się w przypadku zbyt małych odległości. Oprócz tego problemem jest to, że należy dokonać ruchu o pokaźnych rozmiarach aby dojść od jednej krawędzi do drugiej przy pomocy kursora. Dodatkowo zastosowanie zbyt długiego filtra w celu niwelacji zakłóceń może utrudnić dojście do krawędzi obrazu (obiekt będzie powoli do niego zbiegał).

Zdecydowanie lepszym rozwiązaniem jest w tym przypadku sterowanie względne ze zróznicowaną funkcją przejścia w zależności od prędkości z jaką następuje poruszanie. W ten sposób unika się problemu z powolnym zbieganiem do krawędzi oraz innymi problemami wynikającymi z dynamiki spowodowanej filtrem.